

Váženému pánovi profesorovi MUDr. Jaroslavovi Blahošovi, DrSc.

Vážený pán profesor, vzácny priateľ, milý jubilant!

Keď som sa pred mnohými rokmi ponáral do štúdia hypotalamo-hypofýzových vzťahov v nádhornej knihe, ktorej si autorom, netušil som, že mnohoročnosť života ma obdaruje príležitosťami, ktoré mi umožnia zachytiť a precítiť niečo z Tvojej výnimočnosti. Spomínam si na mnohé, aj na to, ako sme Ti priviezli do Prahy 21 obrovských balíkov rukopisov „Princípov internej medicíny“, ale aj na koncert v Gelnici. Možno Tvoje neúnavné mladícke cestovania do Bratislavy patria k Tvojej osobnosti tak ako vycibrený vkus, elegancia a korektnosť. Vzhľadom na obrovskú šírku Tvojho intelektuálneho záberu sa neodvážujem hodnotiť to, čo si zasluhuje obdiv. Nie iba sám som presvedčený, že si velikán našej doby!

Deň po dni sa rýchlo mína, akoby sa všetky ponáhľali do neznáma. Po mnohých dňoch ostáva iba tieň našej existencie ako stopa piesku, ktorý prenáša vietor z kopy na kopu. Tieto a podobné myšlienky sa mi vynárajú z pamäti, keď by som mal a chcel napísať úprimné slovo k Tvojmu jubileu.

Nie je to vekovité jubileum. Nepatrí sa asi vyratúvať, lebo všetko by sa aj tak do sumáru nezmestilo. Ak áno, tak potom všetko povyratúvané by zakrylo to podstatné – Tvoju obdivuhodnú múdrosť vo všetkom, čo život prináša. Obdivuhodnú preto, lebo si sa vždy usiloval naplniť každý deň Tvojho života skutkami, ktoré bez strát naplňáš tým, čo dokážeš, a tým, čo Ti je sväté. Akoby si vždy pamätal, ako by si si pri-

pomínal, že nám nič iné nepatrí, len čas, ktorý nám je darovaný.

Keď čas stuhlo plynul, vedel si čakať, ale nie vyčkávať. Nemajúc hojnosť potrebného času necítil si sa biedny. Ak si mal náhodou času dostatok, rozdával si ho bez konca. Si človek, ktorý od začiatku a stále pozná svoje poslanie. Keď Ťa prepadol strach, nezúfal si, vesloval si s nádejou do lepších vôd. Unavený si sa neopúšťal, cítil si vôňu radosti z výkonu. Mnoho je obrazov Tvojho života. Nedokážem ich premeniť na slovné spojenia do viet, ktoré by boli nie modlitbou, ale vyjadrením úcty pred časťou Tvojho života, ktorý si doteraz prežil.

Človek, ktorý každý deň premieňa na dobré skutky, nemôže považovať jubileum za slávu ani bilanciu. Keď si premietam z Tvojho života iba to, čo som mohol uzrieť cez úzku štrbinu, viem, že odžitý čas je obrazom Tvojej ľudskej múdrosti, Tvojho života. Jubileum, myslím si, v Tvojom prípade je iba obzretím sa po brázde späť. Je obzretím bez túžby po hodnotení úspechov, ale s radosťou, že sa Ti darilo a darí meniť život za vysokú cenu. Okúsil si horkosť i chuť medu. Vždy si rozdával dary života, konal si dobro. Nie jednoducho, ale v precítení si vnímal bolesť a starosť každého, kto Ťa o pomoc požiadal. Preto si všade doma, medzi ľuďmi, ktorí Ťa majú radi, ktorí Ťa obdivujú.

Nech sa nič nestane, nech všetko ostane tak, ako je. Ani želať iné ako doteraz netreba. Priateľ si treba, aby sa Tebe darovaný čas života nadhlo ešte predĺžil, lebo Ty vieš, čo s ním. Určite budeš s ním dobre hospodáriť. Ak Ti niečo treba

priať navyše, tak iba hojnosť vzácneho času pre spomienky a zamyslenia, aby si mohol v spomienkach znova žiť už odžitý, aby si aj opakovane v písanej forme zanechal stopu Tvojho života, ktorú sa Ti podarilo zanechať v našich myšliach, a nie v piesku, čo vietor odveje.

Tvoj vryp života je tu na dlhé časy, a takým ostane. Silné slová, ani silácke slová, ani brnenie, či ostrý meč neboli Tvojou oporou. Obdivuhodná múdrosť Ťa sprevádzala doteraz. Bohom darované máš v úcte. Možno, že práve to je podstatou toho, že sa Ti darí nazrieť za horizont všedných videní zmyslu života. Nech plynú ďalšie roky Tvojho života pre úžitok a obdiv všetkých, ktorí sa tešia, že mali šťastie byť v Tvojej blízkosti, že mali šťastie byť Tvojimi priateľmi, že mali šťastie prežívať to, čo prináša povznášajúce priateľstvo s Tebou. Som rád, že patrím medzi nich. Ďakujem a želim Ti, aby bol Tvoj doterajší život podperou toho budúceho na dlhé roky.

V priateľskej úcte
Ivan Hulín

prof. MUDr. Ivan Hulín, DrSc.
www.fmed.uniba.sk
e-mail: ivan.hulin@fmed.uniba.sk

Doručeno do redakce: 22. 4. 2010

Zvukové znění této gratulace v podání člena Slovenského národního divadla Jozefa Šimonoviče najdete na www.vnitrnilekarstvi.cz.